

НАЈВИША ПЛАНИНА

Поклон читаоцима "Саборника", песма владике Николаја која није публикована у Сабраним делима...

НАПОМЕНА УРЕДНИКА: □ Свим читаоцима „Саборника“ честитамо празник србског Златоустог владике, светог Николаја Охридског и Жичког, уз један истински вредан поклон - песму која није објављена у Сабраним делима великог србског светитеља. Песму „Највиша планина“ послао ми је Србин из Канаде Миро Роглић, честита старина, србски епски гуслар, самоук човек велике вере са православном библиотеком каквом би се поносили и најученији људи. Лично сам Чика Миру благодаран на великом броју бисерних књига на руском језику које је штампала Руска Загранична Црква, које сам од њега добио на поклон. Чика Миро пише да је песму пронашао у часопису „Православна Хришћанска заједница“, Број 9, Септембар 1931. године и користимо прилику да му од срца пожелимо многаја и благаја лета...

НАЈВИША ПЛАНИНА

Свети владика Николај Велимировић

Највиша планина, којом сунце сјаји
То нису Карпати, нису Хималаји,
То Арарат није, нит' Олимп крај мора,
Врх се њен издиже изнад свију гора.
Из ње теку воде, као кристал јасне,
Реке и потоци, и безброј извора,
А под њом се шире долине прекрасне.
Тој планини дивној небо је узглавље
Име јој је вечно – Свето Православље.

Једној реци име – Река Апостола,
Она лечи болне од свакога бола,
А друга се зове – Река Мученика
Њен је жубор препун победних усклика.
Трећу реку зову – Река Спаситеља
Она се прелива од вечног весеља;
А четврту зову – Река Девојака,
Прозрачна је, дивна, целебна и лака.

Но пре ових река чет'ри су извора.
Сваки путник с ових најпре пити мора
Док не пије с првог други му се не да
Нит га ухом чује, нит га оком гледа.
Кад са првог пије, други се казује,
И жубором својим себи примамљује.
Тако се и трећи и четврти јавља
То су чет'ри врела Светог Православља.

Први извор зову – Извор покајања
Он је сав од суза и сузног блистања.
Други извор зову – Извор Очишћења,
Посред цвећа тече и белог камења,
Трећи извор зову – Извор Молитава
Он тече коритом од самог тамјана.
А четврти зову: Источник Милости
Почетак је његов и крај у вечности.

Ту и друге воде у безбројном јату
Низ планину с' нижу – ко Ђердан о врату;
Нечист ту се купа, жедан слатко пије
Рањав ране лечи, грешни грехе мије.
То су свете воде, самим Богом дане,
И Христовим Крстом навек освештане.
Ни планине лепше, ни већега славља
Ту планину зову – Гора Православља.

[Преузето са: http://sbornik.rs/](http://sbornik.rs/)